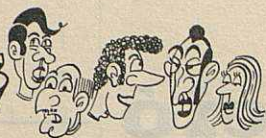

OPINIONS

SOBRE «LA VEU DEL POBLE»

(El Consell Pastoral)

Amic Josep Valls:

M'ha agradat la teva opinió a «**Veu del Poble**» sobre el Consell Parroquial. I si aquesta opinió no és teva, sinó la de tot el poble, encara em plau molt més.

Segurament que també et deuran respondre altres membres del Consell Parroquial, però jo et vull donar la meua resposta com a sacerdot, i en nom dels altres mossens.

Quan els mossens vam llançar la idea de crear un Consell Pastoral —idea en la qual vam procurar ser ajudats per alguns seglars, per tal que no fos massa clerical— ho vàrem fer convençuts que una parròquia, avui, no pot anar bé si no és amb una col·laboració molt estreta entre uns i altres. Però, aquí comencen les dificultats:

- no sabem com caminar. Prou ens esforcem, però no trobem el desllorigador. Per això no hem informat tant com potser ho hauríem d'haver fet.
- esperàvem que els cristians de fora el Consell s'ho prendrien més seriosament. I ens trobem que des de fora no ens diuen res. Tal volta ni existeix la crítica, que deu ser el primer pas d'interès.

En aquestes circumstàncies els mossens ens estem fent contínuament una pregunta: què hem de fer? i, sincerament, prou busquem, però no ho sabem. Si ens pots ajudar, t'ho agraiïrem.

Referent als altres aspectes que demanes informació, et puc dir que l'experiència de fer el novenari amb uns sacerdots de fora, va ser decidit per tot el Consell. Els temes van ser triats pels conferenciants d'acord amb un mossèn.

De cara a futures catequesis és un problema que està estudiant tot el Consell Pastoral de Sector. Però també et puc dir que mai hagués cregut que fos tant difícil. Potser és que hem anat tant temps separats els sacerdots i els seglars, que ara estem en dos mons diferents i encara no ens hem trobat. Tal volta sí, però no dubtis que aquests mossens volem arribar al vostre món. Sobre el que va decidir el Consell Pastoral de Sector, procurarem informar.

Teu affm.

Mn. Manuel

Cal agrair a l'amic Josep Valls l'haver plantejat, en els termes que ho ha fet, la qüestió del Consell Pastoral. Creiem que el seu escrit és una aportació positiva i que ha estat un estímul per tots els membres del Consell.

Tant de bo que el seu comentari servís també per desvetllar, entre els veïns del nostre poble, un més gran interès per la marxa de les coses de la parròquia, que ara no es veu pas.

Per la nostra banda, mirarem d'informar més detalladament de les reunions i treballs que es portin a terme, i dels diversos problemes que sorgeixin.

Voldríem que el crit d'atenció d'en Josep Valls servís perquè les esperances que la creació del Consell Pastoral va fer néixer no es perdin. Però això no depèn solament del Consell; depèn també —i molt— de l'ajuda que cadascun dels cristians de Sta. Eulàlia doni o deixi de donar de cara a una major vitalitat de la nostra parròquia.

Consell Parroquial

L'ECONOMIA DE LA PARRÒQUIA

Vist el balanç econòmic que presenta la nostra Parròquia hem cregut oportú fer un comentari a nivell de Consell Parroquial.

Realment és desastrós veure aquest balanç i pensar que estem en una comunitat cristiana.

Què passaria si la Parròquia no disposés de diners?

Què passarà si nosaltres, els feligresos, continuem fent el sord davant aquesta realitat?

El cas és que, moltes vegades, som exigents en els serveis que ens fa la Parròquia i no ens exigim cap sacrifici econòmic per correspondre degudament. Com que nosaltres no podem tornar servei per servei, hem de fer-ho dintre les nostres possibilitats, en aquest cas, amb diners.

Sí. Acceptem plenament que tots aquests serveis se'ns facin gratuïtament, però, no pensem que qui els fa necessita un lloc, que un cop està construït no vol dir que duri sempre i que forçosament necessitarà d'algun adob. A més, aquests serveis necessiten unes persones que no viuen de l'aire del cel.

Oi que som conscients de la quota que s'ha de pagar al metge, la de l'hospital, i tantes coses més que sabem que tenim de pagar, perquè ens agrada estar ben servits encara que no les necessitem a cada moment. No seria bo, doncs, que penséssim en la nostra Parròquia?

Si creiem que no és necessària cap quota per assegurar la vida de la Parròquia, procurem que d'alguna manera quedin pagats els serveis a les persones que els fan i que per no demanar-ho es queden sense res.

Consell Parroquial

Estación de Servicio Santa Eulalia, S.A.

NUM. 7423

Carretera de Barcelona

SANTA EULALIA DE RONSANA

